

***Psammodromus algirus* (Linnaeus, 1758)**  
**Sargantana cua llarga**

A Catalunya, es distribueix per gairebé tot el territori a excepció de la Val d'Aran i les contrades pirinenques de major altitud.



Es tracta d'una sargantana de mida grossa i cua molt llarga que pot assolir els 30 cm de longitud total. Es caracteritza per presentar dues franges de color blanquinós, groguenc o ataronjat als costats, sobre un fons marró uniforme. Les escates són carenades i imbrincades amb les puntes lliures. Els adults poden presentar algun punt blau prop de la pota anterior i els mascles en zel tenen la gola groga o ataronjada. La part ventral és blanca.



Exemplar juvenil.

Les cries són d'un color marró un xic ataronjat, amb les franges laterals poc aparents.

És una espècie típicament mediterrània que ocupa una gran diversitat d'ambients. Està ben adaptada a córrer per zones sense cobertura vegetal, per on es desplaça amb rapidesa si cal, per tal de refugiar-se enmig de matollars per on es pot enflar



Posta.



i desplaçar a salts amb gran agilitat (fins al punt que també pot grimpar per arbusts, troncs i branques baixes dels arbres, des d'on pot també assolellar-se).

És poc tímida i es deixa observar des d'una distància relativament curta. Fa una posta de 2 a 17 ous (segons la mida de la femella) que eclosionen cap a l'agost-setembre.

Pot habitar tota mena de substrats com els sorrencs, herbacis o pedregosos. La gran abundància de brolles, màquies, timonedes i prats secs del massís li proporcionen un hàbitat gairebé continu. Es pot considerar un dels rèptils que sovint sobreviu millor als incendis forestals, ja que després d'aquests és una de les espècies que es veu amb més facilitat a les zones acabades de cremar. En aquest sentit també es beneficia de la conseqüent creació d'espais oberts, que permeten una major insolació.

Després del dragó comú, *Psammodromus algirus* és el rèptil més àmpliament distribuït pel cap de Creus. La seva absència aparent en algunes quadrícules no deu reflectir una manca real de poblacions. A diferència del dragó comú, només ha estat localitzat en una illa del cap de Creus. L'anàlisi distribucional de la proporció entre els dos blocs del cap de Creus (on és la segona espècie millor assentada) és d'1,4 a favor de l'est. Està present en 39 quadrícules (78% de l'àrea estudiada). Pel que fa al seu estatus, segons els índexs analitzats es pot considerar com una espècie freqüent.

